

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Vt nullus præsumat principe viuento alium eligere regem. xxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

farios studete esse solliciti, vt per hoc quod Dei nostri inimicis fideliter repugnatur, & hic fœliciter ipsius protectione regnetis, & ad æterna postmodum gaudia eius duce gratia veniatis.

Quòd multorum solamen sit, si prudentes viri regibus adhareant. Cap. XXI.

Prudentes viros, sicut estis, regibus adharere, multorum solamen est. Nam dum prestari sibi locum ad animæ datum vtilitatem intelligunt, certum est, quia mercedis casualis vbi inueniunt non præponunt.

Ex rege Greg. ad Asclepio dotiũ Patrium

Vt regum aduersarj excommunicentur. Cap. XXII.

Anglor. cap. 271. Ex cõcil. apud Lauricum, cap. 13.

Si quis potestati regis, quæ non est iuxta Apostolum nisi à Deo, contumaci & inflato spiritu contradicere, vel resistere, præsumperit, & eius iustis & rationabilibus imperiis secundum Deum & autoritatem Ecclesiasticam obtemperare noluerit, anathematizetur.

De illis qui principi nõ obedierint. Cap. XXIII

In Libro Regum legitur: Qui nõ obedierit principi, morte moriatur. In concilio autem Agathensi præcipitur, vt anathematizetur.

Ex cõcil. Toletan.

De illis qui in aduersitate propria gentis aut patrie culpabiles inueniuntur. Cap. XXIII.

Nobis igitur ratio persuasit synodalis decernere, vt quicumque laicorum aduersitate propria gentis, aut patrie, vel regie potestatis, ad exterar partes se conferendo noxius fuerit vltra reuertus, perpetua sit excommunicatione damnatus, & nunquam illi præter in vltimo mortis sue communitio tribuatur.

Ex eodẽ.

Vt nullus præsumat principe viuento alium eligere regem. Cap. XXV.

Quanquam in concilio anteriori quòd anno primo gloriofissimi principis nostri habitum est, de huiusmodi re fuerit promulgata sententia: tamen placet iterata iuxta quod conuenit custodire. Itaque regis vita constante, nullus sibi aliquo opere, vel deliberatione, seu cuiuscunq; dignitatis laicus, seu gradu episcopatus, presbyterij, aut diaconij consecratus, ceterique clericatus officiis deditus, futurum regem provideat, contra viuentis regis vtilitatem, &

Ex eodẽ cõcilio. 7 cap. 17.

proculdubio voluntatem, blandimento, vel suafione per eandem spem, aut alios in se trahat, aut ipse in alium quiescat. Iniquum enim & valde execrabile à Christianis debet haberi, futuri temporis illicitis prospicere, & vitiosos ignaros vettura disponere. Quòd si quisquam iam talia in qua deliberatione cum quocunq; est meditatus, hoc nouerit esse sacerdotali moderatione concessum, vtiliter poscit, hoc sine mora presentis principis auctoritate studeat publicare. Si autem obtineat & deliberationis suae machinameta noluit dicere, pessimo plectatur anathemate.

Vt nemo intendant in interitum regis Cap. XXVII.

*Ex eodē.
cap. 18.*

Iam quidem in antecedenti vniuersali synodo, salutariorum principum constat esse consultum, sed liberare bene sancita, & digna auctoritate munire salubriter ordinata. Ideoque contestamur coram Deo, & omnium angelorum, coram prophetarum atque apostolorum, vel omnium martyrum choro, coram omni catholica Ecclesia, & Christi annorum coetu, vt nemo intendant in interitum regis, nemo vitam principis nece attrederet, nemo regni gubernaculis priuet, nemo tyrānica praesumptione regni sibi vsurpet, nemo quolibet machinameto in eiuus uersitatem sibi coniuratorum manum associet. Quòd si in quopiam horum quisquam nostrorum temetario auctore praesumptor extiterit, anathemate diuino percussus, absque remedij loco, habeatur condemnatus aeterno iudicio.

De fidelibus regum. Cap. XXVIII.

Ex eodē

Proinde decreuit concilium sanctum, omnes qui pro deli obsequio, & sincero seruitio, voluntatibus, vel iudicium, vel vigilantiam habuerint regni, à successoribus à dignitate, nec à rebus pristinis causa repellantur, sed & nunc ita pro vnius cuiusque utilitate principis moderentur discretionem, sicut eos prospexerit necessarios patriae, & sic illis impartiat benignitas, vt in ceteris mereant gratia, & potestas, quatenus ita omnia in rebus conquesta lucentur, vt posteris relinquendi, vel quibus voluntas eorum decreuit, conferendi, spontaneo fruantur bitrio. Caterum, si infidelis quisquam in capite regio,